

Arrest

nr. 74 753 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 16 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN DER LINDEN, die loco advocaat S. LAUWERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 september 2010 het Rijk binnen en diende op 8 september 2010 een asielaanvraag in. Op 20 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Bazkashara Nobijonj (Bangladesh). Van 2001 tot 2004 zou u lid geweest zijn van de 'Awami-League'. Omdat u geen functie kreeg, zou u in 2005 lid zijn geworden van de Bangladesh Nationalist Party ("BNP"). In februari 2005 zou u 'general secretary' geworden zijn op lokaal vlak ('tanna') voor de "BNP".

Uw laatste activiteiten voor de "BNP" zouden plaats gevonden hebben in december 2006. In maart 2007 zou de 'care taker government' een rechtzaak tegen u hebben ingediend. U zou valselijk beschuldigd worden van corruptie en afpersing. U zou Bangladesh verlaten hebben in juli of augustus 2008. U zou verbleven hebben in Griekenland, waar u geen asiel hebt aangevraagd. U zou vrijwillig teruggekeerd zijn naar Bangladesh in december 2009. De huidige overheid zou echter op zoek zijn naar u omwille van de rechtzaak uit 2007. U zou Bangladesh voor de tweede keer verlaten hebben op 4 juni 2010. Via India reisde u per vliegtuig naar Rusland. Van Rusland reisde u per vrachtwagen naar België. U diende in België op 8 september 2010 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: geboorteakte, partijbrief en vertaling, comitélíjst partij, document opname ziekenhuis en vertaling, document ontslag ziekenhuis en vertaling, 2 brieven advocaat en vertalingen, rechtzaak dd.02/11/2005 en vertaling, rechtzaak dd.12/03/2007 en vertaling, 3 enveloppen dd. 10/11/2010, dd.04/12/2010 en dd.28/09/2011.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient opgemerkt te worden dat u in december 2009 vrijwillig van Griekenland terugkeerde naar Bangladesh ondanks het feit dat er op 12/03/2007 een rechtzaak tegen u zou opgestart zijn (zie gehoorverslag CGVS p.3). Er dient dan ook te worden gesteld dat uw terugkeer naar uw land van herkomst de ernst van de door u verklaarde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade ernstig ondermijnt.

Verder hecht het CGVS geen geloof aan uw verklaring dat er rechtzaken tegen u lopen in Bangladesh. Wat betreft uw zaak uit 2005 dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat deze zaak is afgelopen (zie gehoorverslag CGVS p.11). Wat uw zaak uit 2007 betreft, is het opvallend dat uw kennis over deze rechtzaak heel miniem is. Zo kende u de spilfiguren in uw onderzoek, nl. de investigating officer en de officer in charge niet bij naam (zie gehoorverslag CGVS p.10). U wist niet onder welke artikels van het Bengaalse strafrecht u aangeklaagd werd (zie gehoorverslag CGVS p.12). U beweerde dat er een arrestatiebevel werd uitgevaardigd, maar u weet niet wanneer (zie gehoorverslag CGVS p.12). U wist ook niet in welke fase uw rechtzaak zich bevindt, welke getuigen er eventueel tegen u waren of er eventueel al rechtszittingen waren (gehoorverslag CGVS p.11). Over de huidige stand van zaken kon u enkel zeggen dat u denkt dat de zaak nu lopende is (zie gehoorverslag CGVS p.11). U zou nooit enig juridisch document over uw zaak hebben gezien in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.13). Daar u verklaarde valselijk beschuldigd te worden, mag van u toch enige interesse verwacht worden. Uw gebrek aan kennis doet volledig afbreuk aan het geloof van uw ingeroepen vrees. Daar u een advocaat had en daar u tot voor enige tijd contacten had met Bangladesh, beschikte u over verschillende middelen om u te informeren (zie gehoorverslag CGVS p.5, p.11 en p.12). Dat u met uw advocaat een communicatieprobleem had, is geen afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis en voor uw desinteresse. Bij uw terugkeer naar Bangladesh hebt u zich ook niet geïnformeerd (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Voorts bracht u naar het gehoor dd.10 oktober 2011 een ongeopende envelop mee met al uw documenten (waaronder uw rechtzaken) in (zie gehoorverslag CGVS p.2). Deze envelop werd u toegestuurd door een vriend uit Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het is opmerkelijk dat u deze envelop niet hebt geopend. Nochtans was die envelop op 2 of 4 oktober 2011 al in uw bezit (zie gehoorverslag CGVS p.8). U had dus al een week de tijd om uw documenten door te nemen en te lezen. Dat u dit niet hebt gedaan wijst nogmaals op een duidelijk gebrek aan interesse in uw documenten (en bijhorende documenten over uw rechtzaken) en op een gesolliciteerd karakter. U legde dan wel deze documenten voor, maar het voorleggen van documenten moet gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Bangladesh is een corrupt land. Officiële documenten van allerlei aard zijn alom verkrijgbaar en worden nagemaakt tegen betaling (zie document 1, blauwe map). Om de bovenstaande redenen hecht het CGVS geen geloof aan de echtheid van al deze documenten. Uw gebrek aan kennis over de rechtzaak uit 2007 en uw opvallende desinteresse wijzen verder op de ongeloofwaardigheid van het bestaan van deze rechtzaak uit 2007.

Het CGVS hecht ook weinig geloof aan uw politiek profiel waarop u zich beroept. U zegt lid te zijn van de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.6), maar u stelt foutief dat "BNP" staat voor 'Bangladesh National Party' (zie gehoorverslag CGVS p.8). De afkorting staat voor 'Bangladesh Nationalist Party'. U zou overgestapt zijn van 'Awami League' naar "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.6). Toen u gevraagd werd

het verschil tussen beiden uit te leggen, kwam u echter niet verder dat de “BNP” niet corrupt is, geen terroristen zijn en dat de “BNP” principes heeft (zie gehoorverslag CGVS p.8). Ondanks de vraag naar concrete voorbeelden van uw activiteiten als ‘general secretary’ bleef u herhalen dat u alles deed voor de “BNP” (zie gehoorverslag CGVS p.7).

Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Wat uw geboorteakte betreft, dient vastgesteld te worden dat deze geen foto bevat. Er kan dus niet worden vastgesteld of dit werkelijk uw geboorteakte betreft. U legde dus geen enkel identiteitsbewijs met foto neer. De drie enveloppen kunnen zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt enkel de schorsing en de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 52, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 en van artikel 1, 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

2.3. Er kan niet worden ingezien hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244).

3.2. Verzoeker wijst op internationale rapporten waaruit blijkt dat de mensenrechtensituatie in Bangladesh “*beneden alle peil is*”. Vooreerst voegt verzoeker deze internationale rapporten niet bij zijn

verzoekschrift, zodat dit een ongestaafde boue bewering is. Verder volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.3. Verzoeker refereert aan het begrip "vluchteling", aan de subjectieve en de objectieve dimensie van een gegronde vrees voor vervolging en poneert dat hij aan deze eisen voldoet. Verzoeker vervolgt dat hij weliswaar is teruggekeerd naar Bangladesh, maar zijn land nadien opnieuw ontvlucht is. Dit toont volgens verzoeker aan dat de vrees die hij had en die hij zelf na verloop in tijd in vraag stelde, toch gegrond bleek.

3.4. Verzoekers uitleg kan allerm minst overtuigen. Vooreerst kan getwijfeld worden aan verzoekers nood aan internationale bescherming aangezien hij geen asiel zou aangevraagd hebben in Griekenland (gehoorverslag CGVS p. 3). Hij toont dan ook niet aan destijds gevlucht te zijn uit Bangladesh omwille van een klacht tegen hem in 2005 of een beschuldiging van moord in 2007. Voorts bevat het administratief dossier geen concrete en objectief verifieerbare elementen waaruit zou moeten blijken dat deze vrees na zijn terugkeer ook concreet werd. Integendeel verzoeker blijft bij de hypothese dat de oppositie bij plannen bleef (gehoorverslag CGVS p. 15 "*wisten dat ik terug was en ze maakten een plan om me terug aan te vallen*"). Ten slotte en daargelaten de ongeloofwaardigheid van zijn beweringen, heeft verzoeker niet navenant gehandeld en zelfs niet eens de moeite gedaan om te informeren naar de beweerdde klacht die tegen hem liep (gehoorverslag CGVS p. 15), wat de kern van zijn vluchtrelaas uitmaakt. Aldus wordt het verzonnen karakter van verzoekers asielrelaas bevestigd door zijn eigen nalatig handelen dat tijdens het CGVS-verhoor werd bevestigd "*op dat moment was care taker gouvernement aan de macht. Ze waren achter de BNP. Ze dienden valse zaken in en gedurende die periode maakten ze valse zaak, het is van de politie, de overheid diende de klacht in*". Verzoeker weet niet wie de klacht neerlegde, noch wie de "*officer in charge*" was, noch of er zittingen gepland waren noch hoe de gerechtelijke procedure verliep. Verzoeker had tevens de neergelegde briefomslog met juridische documenten die zijn zaak mogelijks moeten adstrueren niet geopend voor het CGVS-verhoor terwijl hij deze envelop al ongeveer een week in zijn bezit had "*ik zag het document niet. Al deze documenten heb ik nog niet gezien*" (gehoorverslag pp. 8,10 en 13).

De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dergelijke objectivering kan niet uit verzoekers verklaringen worden afgeleid integendeel verzoeker bevestigt zijn onwetendheid. Verzoekers bewering dat de communicatie niet vlot verloopt met zijn advocaat in Bangladesh die zijn belangen behartigt, hij weinig hoop heeft op terugkeer en hij al reeds lange tijd weg is uit Bangladesh, kunnen dit geenszins verschonen. Verzoeker faalt dan ook schromelijk in zijn medewerkingsplicht. Verder, in zoverre het bestaan van de klacht al waarachtig zou zijn geweest, *quod non*, toont verzoeker evenmin aan dat deze zou berusten op een valse beschuldiging binnen een politieke afrekening, nu verzoekers politiek profiel niet geloofwaardig werd bevonden door de commissaris-generaal, wiens motieven terzake de Raad eveneens bijtreedt. De Raad beklemtoont in deze tevens dat verzoeker geen poging heeft ondernomen om zichzelf te verdedigen (gehoorverslag p. 13), waardoor hij evenmin een beroep op internationale bescherming kan doen gelden.

4. Verzoekers neergelegde documenten kunnen geenszins de waarachtigheid van vage, tegenstrijdige en boue beweringen herstellen. Het volstaat immers niet louter documenten neer te leggen maar verzoeker moet tevens aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten zijn daarbij slechts een element in de beraadslaging en dienen om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is. Daar waar verzoeker tot slot meent dat "*goede trouw wordt vermoed en kwade trouw moet bewezen worden*", wijst de Raad er op dat goede trouw inherent is aan de op de asielzoeker rustende medewerkingsplicht en aldus van hem verwacht wordt. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr.

22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op alle vlakken tekortschiet in zijn medewerkingsplicht, hij zijn terugkeer naar Bangladesh niet aantoot, noch zijn reisweg, noch het asielrelaas. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

4.1. Verzoeker beperkt zich voor het overige tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van algemene theoretische beschouwingen en persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

4.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker vermeldt artikel 48/4 vreemdelingenwet en meent aldus in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut, doch laat na verdere duiding te geven of argumenten te ontwikkelen.

5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK